ΕΤΟΣ Γ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 1 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 106.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . γρ. 15

ΕΛΠΙΣ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. — Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.
Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟ 1886.

Ἐκάθητο ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ ἀγέρωχον καὶ ἐπηρμένας ἔχον τὰς ὀφρῦς τὸ Χιλιοκτακοσιαογδοηκονταεξ βλέπον πέριξ αὐτοῦ λατρευτὰς πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ἄλλων γονυκλινῶν καὶ ἄλλων ἱσταμένων—ἀναλόγως τοῦ πόθου τοῦ ὁποίου τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνέμενεν ἕκαστος—ὅτε ἦχος ὡρολογίου ἤρξατο σημαίνων τὴν δωδεκάτην τοῦ μεσονυκτίου ὥραν. Λίφνης ἀλλοιοῦται τὸ χρῶμα τοῦ κ. Ὀγδοηκονταεξ, ῥίπτει τὰς ὀφρῦς καὶ τὸ βλέμμα κάτω καὶ εἰς πᾶσαν κροῦσιν τοῦ κώδωνος κατέρχεται καὶ μίαν βαθμῖδα τοῦ θρόνου, ὅτε πάραυτα ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ἀναφαίνεται εἷς νέος εὔρωστος καὶ ρωμαλέος ὅστις διὰ τρομεροῦ μαστιγίου βάλλει ἐμπρὸς τὸ Ὀγδοηκονταεξ καὶ ἀνέρχεται οὗτος τὸν θρόνον. Τότε οἱ ἄνθρωποι μυρίας ὅσας ἀρὰς πέμπουσι πρῶτον τῷ οἰχομένῳ πρὸς συνοδείαν του, καὶ διὰ μυρίων ὅσων ἐκφράσεων χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ὑποδέχονται καὶ ἀναγορεύουν βασιλέα τὸν νέον ὑπὸ τὸ ὄνομα Χιλιοκτακσιαογδοηκονταεπτὰ καὶ γονατίζουν πέριξ του βέβαιοι πλέον ὅτι ἡ Μεγαλειότης του εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους πάντων καὶ πασῶν.

Τοῦτο λοιπὸν εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς. ἐκπλήρωσιν παντὸς πόθου εἰς πάντας καὶ εἰς πάσας, τοὺς ἀναγνώστας καὶ ἀναγνωστρίας μας. Εἰς τοὺς μὲν εὐδαίμονος βίου ἀρχὴν σὺν τῇ ἐνάρξει τοῦ 1887 ἀλλὰ σταθερωτέρου καὶ διαρκεστέρου παρ' ὅσον εἶνε ἐν ἔτος. Εἰς τοὺς δὲ ἐπιτυχίαν εἰς πᾶσαν πρᾶξίν των καὶ εἰς πᾶν διάβημά των ὅταν τοῦτο ἦνε θεμιτόν. Εἰς ἄλλους ζωὴν ἀτάραχον καὶ γαληνιαίαν, εἰς τοὺς πτωχοὺς γενναίαν ὑπὸ τῶν πλουσίων ἀντίληψιν, εἰς τοὺς πλουσίους μέριμναν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, καὶ εἰς πάντας ἐν γένει ὑγείαν καὶ καθαρὰν συνείδησιν, διότι πάντα τ' ἄλλα εἶνε ματαιότης.

Ὅπως ἀφίπτατ' ἡ ἀγάπη τοῦ βίου μας ἡ μόνη
τὴν ἀφ' ἑσπέρας ἀνθοφόρα ἐκείνη ἡμέρα ἐβγῆκεν.

Ἡ στιγερὰ κλεψύδρα σου ὦ Χρόνε θανατόνει
καὶ φέρει μέσω κελαινῶν τοῦ Πλούτωνος θαλάμων.

—

Ἓν ἄνθος ἐξεφύλλισσα, τὸ ἔρριψα μακράν μου.
τὰ φύλλα ἔσυρε βορρᾶς τὸ ἄνθος ἐμαράνθη.
Εἶδα νὰ μὲ ἀπολουθῇ τὴν τρέμουσαν σκιάν μου
καὶ τὴν σκιὰν ὁ θάνατος.... Ἠρπάγησαν τὰ ἄνθη.

—

Οὕτως ἁρπάζονται σροδρῶς αἱ ὧραι τῆς ζωῆς μας
οἱ μειδιῶντες Χρόνοι μας οἱ τόσον φαεινοί.
Φυλλορροεῖ τὸ δένδρον μας κ' εἰς τῆς ψυχρᾶς (θανῆς μας)
τὸ θρύμμα, κάρη ἄπελπις, λυσίκομος θρηνεῖ....

—

Τὸ ἅρμα σου τροχήλατον ὦ Χρόνε ποῦ ἰθύνεις;
τὸ σύρουσιν ὁ Θάνατος ἡ Μοῖρα καὶ ἡ Λήθη.
Δὲν μᾶς ἀφίνεις τὴν ζωήν, σκληρέ, δὲν μᾶς ἀφίνεις.
Εἶσαι κωφὸς ἀμείλικτος, δὲν ἔχεις οὖς καὶ στήθη...

—

Εἶνε ὁ βίος αἴνιγμα! Εἶν' αἴνιγμα ὁ βίος!
Βιοῦμεν παρερχόμεθα, τὸν κόσμον χαιρετοῦμεν,
καὶ ἐρωτῶμενοι συχνὰ: ὁ ἄνθρωπος ποῖος;
τοὺς ὤμους μόνον σείομεν. Τί εἴμεθ' ἀγνοοῦμεν...

—

Ὕπνον βαρὺν κοιμώμεθα, κοιμώμεθα οἱ νάνοι
τὸν Χρόνον νὰ φονεύσωμεν παντοίως προσπαθοῦμεν
Κ' ἐκεῖνος εἰς τὴν ἄβυσσον μᾶς φέρει. οἵα πλάνη!
Μᾶς φέρει εἰς τὸν θάνατον κ' ἡμεῖς τὸ λησμονοῦμεν!

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΖΙΝΤΖΙΡΙΕ

(Συνέχεια καὶ Τέλος.)

Ἐξ' ὅσων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ φόρου τάτζιον, ζιντζιριέ, καταφαίνεται, ὁ οἰνοκατασκευαστὴς ἀμπελουργὸς ζημοῦται καὶ ἀδικεῖται φανερὰ φανερὰ καὶ ὅμως ἡ Σ. κυβέρνησις ἢ δὲν θέλει νὰ πιστεύσῃ ἢ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ κατὰ πόσον ὁ προστατευόμενός της ἀμπελουργὸς ἀδικεῖται α'.) κατὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν οἴνων. β'.) κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ποσότητος τῶν οἴνων, καὶ γ'.) κατὰ τὸ προσδιορισμὸν τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς, τὸ πρῶτον ἀδίκημα πλησιάζει νὰ ἐκλείψῃ πάντοτε δαπάνῃ τῶν χωρικῶν, ἀλλ' ἀφοῦ οὗτοι τοὺς ἐρυθροὺς οἴνους των, ἐξ' ὧν πρότερον ἐξήγαγον ῥακῆν, διὸ καὶ τῆς ῥακῆς οἶνοι ἐκαλοῦντο, ἀναμιγνύουσι κερδοσκοπικῶς καὶ πρὸς βλάβην ἢ ζημίαν τῶν Ἐμπόρων, ὅτε μὲν τοῖς μέλασι τῶν οἴνων ὅτε δὲ τοῖς κομανδαρίταις, ἵνα πωλήσωσι καὶ τοὺς ἐρυθροὺς ὅσον τοὺς μαύρους καὶ τὰς κουμανδαρίας, περὶ τοῦ ἀδικήματες τούτου οὐδὲν λέγομεν καὶ οὐδαμῶς ὑψοῦμεν φωνὴν κατὰ τοῦ οἱονεὶ ἀδικήματος ἂν ἀδίκημα, διὰ φθόγγους ἀφοῦ τῆς παρ' αὐτῶν ἀσυλίας, καὶ ἀπάτης δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ τιμωρία.—Ἐννοοῦμεν πάντοτε τοὺς οἰνοκατασκευστὰς τῶν ἐρυθρῶν οἴνων, τῶν οἴνων τῆς ῥακῆς.—Ἀλλ' ἀνάγκη νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ β'. καὶ γ'. ἀδικήματος.

Ἐὰν τὸν πίθον τὸν περιέχοντα τὰς 48 κόυζας ἀκαθάρτου οἴνου ἐκτιμήσωσι καὶ φορολογήσωσιν ὡς εἰ περιεῖχε πράγματι καθαρὸν οἶνον ὀκ. 384, ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς ὀκ. 432, καὶ φορολογηθῇ ὡς φορολογεῖται, τί προκύπτει ἐκ τούτου;

Ὁ ἀμπελουργὸς ἐξάγει τοῦ ἐκ 48 κουζῶν πίθου του, οἶνον καθαρὸν ἐμπορεύσιμον, ὀκ. 360. Ἀλλὰ πληρόνει φόρον ὡς εἰ ἐπώλει ὀκ. 432, ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν τὸν ζιντζιριέν, πρὸς 24 γρ. τὸ γομάρι, ὁ γεωργὸς ὅστις οἰονεὶ νομίμως ὀφείλει νὰ ἐκτίσηται ζιντζιριὲν ἐπὶ ταῖς 360 ὀκ., γρ. 67, κατὰ τὴν συνήθη ἤδη τῆς ἀδικίας καὶ παραμετρήσεως μέθοδον, ἐκτίει γρ. 81, ἤτοι πλέον τοῦ δικαίου, πλέον τοῦ ἀναλογοῦντος γρ. 14, ἤτοι ἀνὰ φορτωμα γρ. 4 3)4, ἤτοι τὰ κατ' ἀρχὰς τεθεσπισμένα 24, μετὰ τόκων καὶ ἀνατοκισμῶν καὶ ζημίας μονέδας κλ· μεταβάλλονται, οὐχὶ λάθρα, οὐχὶ διὰ παραλογισμῶν ὡς ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἀλλὰ φανερὰ καὶ καθαρὰ καὶ ἀνεξέλεγκτα εἰς 28 3)4.—Ἐντεῦθεν ἡ καθαρὰ καὶ ἀδιαφιλονείκητος ζημία πρ. 18 ο]ο.

Τὸ δὲ γ'. ἀδίκημα, ὅπερ ἀπεκαλέσαμεν Ἄτλαντα τῶν ἀδικημάτων, φέρει μείζονα ἢ τὴν μείζονα ζημίαν.

Οἱ οἶνοι ἄρχονται πωλούμενοι περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου· 20 Ὀκτωβρίου (π). ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τῆς 20 Ἰανουαρίου, αἱ τιμαὶ τῶν οἴνων κυμαίνονται μεταξὺ τῶν 120 130, 140, 150, καὶ 160 ὁ δὲ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τούτων, εἶναι πρὸς γρ. 140 περίπου ἀνὰ φόρτωμα, ἰσοδυναμοῦντα πρ. Κ. γρ. 192, ὁ δὲ φόρος πρ. 12 ο]ο, γρ. 22 καὶ ὅμως οὐχ οὕτως ἔχει· αἱ τιμαὶ αὗται, λέγουσιν οἱ ἀριθμοδίοι, οἱ ἔνθερμοι ὑπερασπισταὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, δὲν εἶναι ἀληθεῖς, φέρονται εἰς ζημίαν τῆς κυβερνήσεως πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Γεωργοῦ· καὶ ἔπειτα, ἔπειτα, αἱ τιμαὶ αὗται εἶσιν αἱ τῆς ἡμέρας· καὶ τὶς οἶδε, μὴ τὸ μέλλον δὲν φέρῃ ὕψωσιν ὡς ἐπήνεγκεν ὕψωσιν τὸ τοῦ παρελθόντος μέλλον; ἀνάγκη νὰ προστεθῇ καὶ τὸ 275 τοῦ παρελθόντος, καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ νῦν οἱ πρῶτοι 4 ὅροι τοῦ 120· αἱ δὲ τιμαὶ μεταρριθμίζονται τότε εἰς 130, 140, 150, 160, 170. καὶ 275· καὶ ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν περιορίζεται εἰς γρ. 160, ἤτοι Κ. γ· 231,

καὶ ὁ φόρος πρ. 28 γρόσια τὸ φόρτωμα. πλὴν τῆς ἀπὸ τῶν στεμφύλων ῥακῆς, ἧς ὁ ζιντζιριὲς θὰ ἦναι, κατὰ φόρτωμα οἴνου γρ. 3, ὥστε ἑνὸς φόρτου [οκ 128] οἴνου, ὁ φόρος ἀποτελεῖ τὸ ποσὸν γρ. 32, ἐνῷ κατὰ δίκαιον δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπερβῇ τὰ γρ. 23—24 ἐν ὅλῳ. Ἐντεῦθεν νέα ζημία κατὰ 8 Κ. γ. ἑκάστῳ φορτώματι· ταῦτα, ἀποτελοῦσι ποσὸν ζημίας πλέον τοῦ ἀληθοῦς τοῦ δικαίου, ἐφ' ἑκάστου φόρτου, γρ. 8 ἤτοι 16 ο|ο, ὥστε ὁ ζιντζιριὲς δὲν εἶναι πρ. 12 ο|ο, ἀλλὰ πρὸς 28. ὅστις δ' ἀμφιβάλλει, ἂς ἐγκύψῃ ἐπὶ τῶν γραφομένων, ἂς σκεφθῇ ἂς ἀνασταίμῃ τὰ εἰρημένα, καὶ θέλει πεισθῇ, ὅτι οὐδεμία ἐν αὐτοῖς ὑπερβολὴ ἢ τῆς ἀληθείας παραμόρφωσις. Οὕτω λοιπὸν οἱ ἀμπελουργοὶ ἀπαλλαγέντες τῆς δεκατείας σταφυλῆς, ἐφορτώθησαν αὐτὴν διπλασίαν διὰ τοῦ ζιντζιριέ.

Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει καθ' ἡμᾶς νὰ ἐρευνήσῃ καὶ πληροφορηθῇ περὶ τῶν ἀδικιῶν τούτων, καὶ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν ἂν θέλῃ τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἀμπελοφυτείας, ἄλλως ἅμα τῇ ἐξαλείψει τῆς φυλοξήρας ἐπέρχεται καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀμπέλων ἡ ἐξάλειψις. Κυβέρνησις, οἵα ἡ ἀγγλική, ὀφείλει, ἔχει καθῆκον νὰ ἐξαλείψῃ τὰς καταχρήσεις, τὰς ἀδικίας, τὰς ἐκμεταλλεύσεις, ἂν θέλῃ νὰ μὴ χακτηρίζηται ὑπερβαλλόντως καὶ εἰδικῶς φορολογική.

ΔΕΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Παραπονούμεθα πολλάκις ὅτι οἱ κεφαλαιοῦχοί μας δὲν εἶνε ἐπιχειρηματίαι, δὲν τολμοῦν νὰ καταβάλλουν τὰ κεφάλαιά των πρὸς κατόρθωσίν τινος μεγάλου βιομηχανικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον δύναται καὶ αὐτοὺς νὰ ὠφελήσῃ καὶ τὸν τόπον μάλιστα, διότι εἰς τοιαῦτα μεγάλα ἔργα εὑρίσκουν ἐργασίαν πολλοί, ἀλλὰ φαίνονται ὅτι ἔχουν δίκαιον. Τὰ τοιαῦτα μεγάλα βιομηχανικὰ καταστήματα δύνανται νὰ προαχθῶσι καὶ νὰ εὐδοκιμήσωσι καὶ τὸν τόπον νὰ ὠφελήσωσιν ὅταν προστατεύωνται ὑπὸ κυβερνήσεως πατρικῆς. Τί δύναται νὰ κάμῃ μία Κύπρος ἀπέναντι τοῦ συναγωνισμοῦ τῆς Εὐρώπης; Καὶ παράδειγμα ἔχομεν τοὺς διαφόρους τεχνίτας μας οἵτινες κινδυνεύουν νὰ καταστραφοῦν διότι κομίζονται ἐξ Εὐρώπης ἕτοιμα ὅλα τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα αὐτοὶ κατασκευάζουν. Παράδειγμα ἔχομεν τὰς ἀλευροβιομηχανὰς διὰ τὰς ὁποίας ἐδαπάνησαν οἱ κύριοι τούτων ὁ μὲν 3,000 λίρας περίπου ὁ δὲ 2 χιλιάδας, καὶ ζῶσιν ἐν αὐταῖς 20 περίπου οἰκογένειαι, εἰς τὰς ὁποίας παρέχεται ἐργασία, καὶ ὅμως ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἀλεύρων καὶ μάλιστα τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἀφίνει αὐτοὺς νὰ ἐργασθῶσι. Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τούτου ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ φροντίζῃ καὶ νὰ μεριμνᾷ περὶ τοιούτων βιομηχανικῶν καταστημάτων πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ ἀναζωογόνησιν, πλὴν ἀγρὸν ἠγόρασεν. Ἐὰν ἓν μικρὸν τέλος προσετίθετο ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀλεύρων τότε οὐχὶ μόνον θὰ ἐδίδετο ἐνθάρρυνσις εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις ἀλλὰ καὶ ὁ σῖτος τῆς νήσου θὰ ἠγοράζετο ὑπὸ τοιούτων καταστημάτων ἀμέσως παρὰ τῶν γεωργῶν, καὶ θὰ ἐτιμᾶτο βεβαίως ὅσον ἔπρεπε, καὶ δὲν θὰ ἦσαν ἠναγκασμένοι οἱ γεωργοὶ νὰ τὸν παραδίδωσιν εἰς τοὺς τοκιστὰς κατὰ 2 καὶ 3 γρόσια ὀλιγώτερον τῆς ἀξίας του. Μία τοιαύτη πρᾶξις, ἡ ἐπιβολὴ τουτέστι τέλους ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀλεύρων, δὲν δύναται βεβαίως νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὰ καταστήματα αὐτὰ νὰ ἀργυρολογήσωσι τοὺς τιμῶντας, ὅτι ὑπάρχει ὁ σῖτος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ καταναλωτὴς δύναται νὰ προμηθεύηται. Περὶ τούτου θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΕΓΚΩΜΙΑ

Μόλις διετυπώσαμεν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τὰ κατὰ τοῦ καιροῦ παράπονά μας καὶ ἤρξατο ἀμέσως οὗτος μεταβαλλόμενος εἰς βροχήν. Ἐλπίζομεν τέλος πάντων ν' ἀπαλλαχθῶμεν τῆς δυσαρέστου θέας τῆς σκυθρωπότητος τῶν γεωργῶν, διότι μόνη ἡ τῶν γεωργῶν σκυθρωπότης ἀντανακλᾶται εὐκόλως καὶ εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων ἡμῶν.

Ἡ ἐκλεγεῖσα ἐπὶ τῶν θρονικῶν ἐπιτροπὴ, συνέκειτο ὑπὸ τῶν ἑξῆς κ. κ. Δ. Χατζηπαύλου, Γ. Μαλικίδου, Γ. Καθύμη Δ. Ηλιαβάκη, καὶ Σ. Φραγκούδη. Ἀλλὰ ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον παρητήθησαν ὅλοι. Παραπονούμεθα ὅτι δὲν συνέρχονται οἱ πολῖται εἰς τοιαύτας ἐκλογὰς, ἀλλὰ πρὸς τί νὰ συνέρχωνται ἀφοῦ εἶνε ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι ὅτι ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ δώσωσι τὴν ψῆφον καὶ ἐμπιστοσύνην των δὲν θὰ δεχθῶσιν; Ἡμεῖς θεωροῦμεν ἀνάρμοστον, ὅλως τὸ σύστημα τοῦτο καθ' ὃ δὲν δέχεταί τις κοινήν τινα θέσιν παντὸς ὁμοίως προσφερομένην αὐτῷ, καθότι οὐδὲ οἱ ἐκ δευτέρου ἐκλεγέντες, λόγῳ φιλοτιμίας, δὲν δέχονται, καὶ οὕτως ἐπέρχεται ἡ χαλάρωσις καὶ ἀποσύνθεσις περὶ πᾶν κοινὸν ζήτημα.

ΕΠΑΙΝΟΣ. — Ἡ ἀμοιβὴ μιᾶς ἀγαθῆς καὶ ἀγγελικῆ ψυχῆς εἶνε βεβαίως ἡ πρὸς αὐτὴν ἀπονεμομένη εἰλικρινὴς ἀγάπη καὶ σέβας παρὰ παντὸς γνωρίσαντος αὐτήν. Ἀλλὰ νομίζω δὲν ἀμαυροῖ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀγνότητα μιᾶς τοιαύτης ψυχῆς καὶ εἷς ἔπαινος δημοσίᾳ γινόμενος.

Ἡ ἀξιότιμος Κυρία Fisher εἶνε μία ἐκ τῶν εὐγενῶν ἐκείνων ἀγγλίδων καὶ ἀγαθῶν ἐκείνων ψυχῶν τὰς ὁποίας σπανιώτατα ἀπαντᾷ τις. Διὰ τοῦ ἠδέος καὶ καλοκἀγάθου χαρακτῆρός της καὶ διὰ τῆς εὐγενοῦς καὶ μειλιχίου συμπεριφορᾶς της προσειλκύσατο τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν ἁπάσης τῆς ἐνορίας ἐν ᾗ κατοικεῖ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε δὲν παρέρχεται σχεδὸν ἑσπέρα καθ' ἣν νὰ μὴ γίνωνται ἔπαινοι περὶ τῆς ἐριτίμου ταύτης γυναικός. Ἡ ἀγαθότης τῆς ψυχῆς της διαφαίνεται ἐν τῷ ἀεννάως διαλάμποντι ἐπὶ τῶν χειλέων της μειδιάματι μεθ' οὗ προσφορεύει πάντα καὶ πᾶσαν γειτονισσάν της. Δὲν ἀφίνει νὰ παρέρχεται εὐκαιρία καθ' ἣν νὰ μὴ ποιῇ κατάδηλα τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματά της. Κατὰ τὴν ἰδικήν μας ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων προσκαλεῖ ὅλα τὰ παιδία τῶν κατοίκων τῆς ὁδοῦ ἐν ᾗ κατοικεῖ καὶ δωρεῖται αὐτοῖς διάφορα ἀντικείμενα οἷον παίγνια γλυκίσματα κ. τ. τ. Φέτος ὅμως ἔπραξέ τι ἐξαιρετικόν. Ἀπὸ τῆς προτεραίας τῶν Χριστουγέννων μετέβη ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν συνοδευομένη μετὰ τῆς Κυρ. Φέρκισσον ὡς διερμηνέως, καὶ προσεκάλει φιλοφρονέστατα τὰς οἰκογενείας ὅπως μεταβῶσι παρ' αὐτῇ τὴν ἑσπέραν τῶν Χριστουγέννων μεθ' ὅλων τῶν τέκνων των τῶν ὁποίων ἐλάμβανε σημείωσιν τοῦ γένους τοῦ προσοῦ καὶ τῆς ἡλικίας. Μετέβησαν λοιπὸν ἅπασαι, τὰς ὑπεδέχθη μετὰ τοῦ συζύγου της Κ. Fisher ἐπὶ τῆς κλίμακος φιλοφρονέστατα, καὶ ἀφοῦ συνεπληρώθησαν αἱ προσκληθεῖσαι καὶ προηγουμένως τρὶς προσέφερεν αὐταῖς καὶ τοῖς παιδίοις διάφορα γλυκίσματα, τότε εἰσήγαγεν αὐτὰς εἰς πολυτελῶς ἐστολισμένην αἴθουσαν ἐν ᾗ μεγαλοπρεπὴς πεύκη θαλερὰ καὶ κατάφορτος ἀπὸ παίγνια ἀπὸ μικρὰ μικρὰ σκεύη πολυτελείας, ἀπὸ ζαχαρωτὰ διάφορα, ἀπὸ πορτοκάλια καὶ πλῆθος ἀπὸ λαμπάδας ἀνημμένας προσέβαλλε τὴν ὅρασιν, καὶ προὐκάλει τὸν θαυμασμόν.

Ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ δεόντως ἡ θαυμασία διάταξις τοῦ δένδρου καὶ ἡ ἔτι θαυμασιωτέρα κατάταξις τῶν διαφόρων ἀντικειμένων καὶ ὁ στολισμός. Ἦτό τι ἐπιβάλλον καὶ μεγαλοπρεπές. Εἰς ἄλλας θέσεις ἐπὶ τοῦ δένδρου ἦσαν τὰ ἀντικείμενα τὰ ἁρμόζοντα τοῖς ἄρρεσι παιδίοις καὶ εἰς ἄλλα τὰ τοῖς θήλεσι. Ἤρξαντο λοιπὸν τότε ὁ τε σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος τὴν κατὰ τοῦ δένδρου ἔροδον κρατοῦντες ψαλίδας εἰς τὰς χεῖρας καὶ κόπτοντες καὶ προσφέροντες τοῖς παιδίοις διπλᾶ καὶ τριπλᾶ τὰ διάφορα ἐκεῖνα ἀντικείμενα ἁρμόδια πρός τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ γένος τούτων, ἐν αὐτοῖς δὲ εὑρίσκοντο καὶ πλεῖστα ἄξια λόγου οἷον μετάλλια ἐγώτια κλ. Ταῦτα πάντα ὡς καὶ ἡ ἀβρόφρων καὶ διασκεδαστικὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀξιοτίμου τούτου ζεύγους κατέθελξαν καὶ κατεμάγευσαν ἁπάσας τὰς παρευρεθείσας. Διὸ ἐξαιτούμεθα

τὴν συγνώμην τοῦ Κ. καὶ κ. Fisher ἂν γνώμεθα διερμηνεῖς τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐχαριστήσεως ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τούτων.

Ἤρξαντο τέλος πάντων αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεώς μας νὰ αἰσθάνωνται ἐπιχαρίτως ὀχήματα κυλιόμενα ἐν κρότῳ ἐπὶ τῶν νώτων των. Οὐδεὶς φθόνος. Εὐχόμεθα μάλιστα ἡ εὐπορία τῶν κατοίκων νὰ ἦνε τοιαύτη ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πολλαπλασίασίς των, ἀλλ' ἀρά γε ἐπιτρέπει τοῦτο καὶ ἡ εὐρύτης τῶν ὁδῶν; Θέσατε ὑπ' ὄψιν σας πρῶτον τοῦτο, τὸ στενὸν τῶν ὁδῶν, δεύτερον τὸ σύστημα τῶν παιδίων τὸ νὰ περιφέρωνται νὰ παίζουν ἢ νὰ κάθωνται εἰς τὰς ὁδοὺς χωρὶς νὰ ἦνε συνειθισμένα νὰ ἐνοχλῶνται ὑπὸ ὀχημάτων καὶ τρίτον τὴν ἀσυνειδησίαν τῶν ἀμαξηλατῶν οἵτινες μετ' αὐθάδους καὶ ἀγερώχου τρόπου θέλουν νὰ ἐπιδείξωσι τὴν ἱκανότητά των περὶ τὸ διέρχεσθαι ἀστραπηδὸν τὰς ὁδοὺς, διὰ νὰ ἐννοήσητε εἰς ποῖον κίνδυνον εὑρισκόμεθα. Ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ περὶ τούτου διότι εἶνε χρέος τοῦ Δημαρχείου φαίνεται. Τὸ Δημαρχεῖον καταγίνεται ὅμως εἰς ἄλλα οὐσιωδέστερα, ὥστε μένομεν εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ τύχην διερχομένων τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ ἴδωσι καὶ ἁρπάσωσιν ἐν παιδίον κινδυνεῦον νὰ καταπατηθῇ, ὡς ἥρπασαν προχθὲς καὶ ἔστωσαν παιδίον τοῦ ὁποίου ὁ ἵππος τοῦ ὀχήματος ἐπάτησε τὰ ἐνδύματα καὶ παρ' ὀλίγον νὰ διέλθῃ ἄνωθέν του ὁ τροχός. Ἐλπίζομεν τέλος πάντων ὅτι καὶ τὸ Δημαρχεῖον ἀροῦ πληροφορηθῇ ὅτι ἀληθῆ λέγομεν θὰ λάβῃ πρόνοιαν, καὶ οἱ κύριοι τῶν ἁμαξῶν νὰ ἀπαγορεύσωσι κυστηρῶς τοὺς ἁμαξηλάτας των ἀπὸ τὸ νὰ τρέχωσι, νὰ προσπαθήσωσι δὲ νὰ τοὺς πείσωσιν ὅτι εὑρίσκονται ἐν Λεμησσῷ τῆς Κύπρου ὅπου οἱ δρόμοι εἶνε στενοί. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι εἰς νόμος τοιοῦτος, «Πᾶς ἁμαξηλάτης ὅστις ἤθελε καταγγελθῇ σύρων μὲ ταχύτητα τὴν ἅμαξαν νὰ πληρώνῃ πρόστιμον 2 σελίνια» μεγάλον συμφέρον θὰ προσξένει τῷ ταμείῳ τοῦ Δημαρχείου.

Τὸ Βρασιλιανὸν λαχεῖον ἠδυνήθη ἐν τῇ μεγαλειότητι του νὰ κάμῃ ὥστε καὶ αἱ λέξεις νὰ χάσωσι τὴν σημασίαν των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τόσοι αἰῶνες δὲν κατώρθωσαν. Ἀνυπερθέτως ὤφειλε νὰ ἐκκυβευθῇ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον καὶ ἀνεβλήθη διὰ τὸν Δεκέμβριον ἀνυπερθέτως Τώρα ἀναβάλλεται νὰ ἐκκυβευθῇ τὸν Μάϊον ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ πάλιν ἀνυπερθέτως. Ἐν τούτοις σπεύσατε εἰς τὴν ἀγορὰν ἀριθμῶν καὶ ἐὰν τὸ ἀνυπερθέτως ὑπερεξετέθη τόσον ὑποτίθεται διάθεσις πρὸς ἀσφαλῆ κατάθεσιν τῶν χρημάτων σας καὶ πλήρη ἔκθεσιν τῶν ἀριθμῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—

—*Ἀβάσιμος λέγεται ἡ ἐκ Πετρουπόλεως τηλεγραφηθεῖσα εἴδησις, ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐποιήσαντο διαβήματα πρὸς ἕνωσιν τῆς Βολγαρίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Μετὰ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Αὐστριακῶν ὑπουργῶν, οὐδὲ διαπραγματεύσεις πλέον, οὐδὲ συνδυασμοὶ ἐγένοντο. Τὸ ζήτημα ἐπισήμως εἰμίσκεται ἐκκρεμὲς καὶ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερίδων οὐδεμία ἐγένετο πρότασις.*

—*Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι μ' ὅλην τὴν ἐγκάρδιον σύσφιγξιν τῶν σχέσεων, ἣν φαίνεται ὅτι κατώρθωσεν ἐν Βερολίνῳ ὁ κ. Ἐρβέτ, ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ ἐπισήμοις τῶν Παρισίων κύκλοις, οὐδεμία ὑπάρχει περὶ τῶν προθέσεων τῆς Γερμανίας βεβαιότης.*

Φαίνεται πιστευόμενον ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις λαμβάνει ἐν τοῖς συνόροις πάντα τὰ μέρη, ἐξ ὧν ὑπάρχει τις τὰ εἰσέτι πρωτοχῆ τὸν πόλεμον. Ἤδη ἐνεργεῖται ἐργασία ἀποκαθάρσεως τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τῆς ἀπολύσεως πάντων τῶν ἐχόντων καταγωγὴν καὶ ἐθνικότητα γαλλικὴν, πρὸς οὓς δὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην ἐν περιπτώσει πολέμου.

—*Καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου, αἱ περὶ πολέμου φῆμαι καταφθάνουσιν ὀσημέραι ἰσχυρότεραι ἐκ Παρισίων, Βέρνης καὶ Περολίνου. Κατὰ τὴν «Σημαίαν», ὑπάρχουσι πρόσωπα καλῶς πληροφορημένα, ἅτινα πιστεύουσιν ὅτι ὁ πόλεμος θέλει ἐκραγῇ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων.*

Ἡ Γερμανία ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ τῇ Βουλγαρίᾳ ὁμοίαν καὶ ἡ Αὐστρία διακοίνωσιν, ἐν ᾗ νὰ ἐκφράζῃ τὴν βούλησιν αὐτῆς, ὅπως οἱ ἀνθηγεμόνες ἐγκαταλίπωσι πάραυτα τὴν ἀρχὴν, οἱ Ρῶσσοι ἀξιωματικοὶ γέρωνται δεκτοὶ ἐν τῷ βουλγαρικῷ στρατῷ καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Μιγγρηλίας ἀναγνωρισθῇ ὡς ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας.

—*Τηλεγραφοῦσι τὰ ἑξῆς ἐκ Παρισίων εἰς τὸν «Αἰῶνα» τῶν Μεδιολάνων. »Ὑποπτοί τινες ἑταιρίαι, ἀγγλικαὶ ἰδίως, πολλαπλασιάζουσι τ' ἀνησυχητικὰ τηλεγραφήματα.*

Ἰδοὺ τὰ κυριώτερα αὐτῶν: «Διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν ἐπιόντα Ἀπρίλιον, συνεκλήθη ἐν Βερολίνῳ ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐξ ἀνωτέρων στρατιωτικῶν.—Ἐπισπεύδεται ἡ ἀμυντικὴ ὀχύρωσις τῶν Ἑλβετικῶν συνόρων, κατόπιν μυστικῆς διακοινώσεως τῆς Γερμανίας, φοβουμένης μήπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ παραβιάσωσιν αὐτὰ οἱ Γάλλοι.—Ἡ Ρωσσία εὗρεν ἐν Παρισίοις ὑποστήριξιν πρὸς σύναψιν δανείου ἡμίσεος δισεκατομμυρίου ρουβλίων —Διημείφθησαν ἐνδιαφέρουσαι συμφωνίαι μεταξὺ Γερμανίας καὶ Βελγίου διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν τοῦ πολέμου. —Οἱ κάτοικοι τῶν γαλλο-ιταλικῶν συνόρων εἰσὶ πολὺ ἀνήσυχοι διὰ τὰς ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας πολεμικὰς παρασκευάς.«

Πᾶσαι αὗται αἱ εἰδήσεις καταφθάνουσιν ἀλλεπάλληλοι καὶ ἀγνοεῖ τις τίνα πρώτην νὰ πιστεύσῃ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

——

Ἐπιτύμβιον Ἰαμβικὸν τῷ ἀοιδίμῳ μουσοπόλῳ Θεμιστοκλεῖ Θεοχαρίδῃ, καθηγητῇ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν ἑλληνικῇ σχολῇ Λάρνακος ἀποβιώσαντι ἐν ἔτει 1886, 28 Αὐγούστου.

Ἐνθάδε κεῖται γεραροῦ ἀνδρὸς δέμας,
Κλῆσιν ποιητοῦ, γένος Θεοχαρίδου.
Πατρὶς Κιτιον ὤπερ ἦν κλεινὴ πόλις.
Ἀλλ' ὦ μαθητῶν πληθὺς ὡς εὐγνωμόνως
Οἷς αὐτὸς ἐξέδωκε παιδείας λόγοις
Διδασκάλῳ σπείσατε δάκρυ κειμένῳ.
Σβέσθη σοφῶν γὰρ λύχνος ἐκμέσου μετῶν.
Καὶ Χριστὸν αἰτήσασθε τῶν πόνων γέρας
Αὐτῷ παρασχεῖν τὴν ἄνω κληρουχίαν.

Ἐν Βαρωσίῳ

Χρ. Παπαδόπουλος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θέλει ψαλῇ ἐν τῇ Ἐκλ. Ἀγ. Νάπας τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀοιδίμου Κυπριανοῦ, ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολ. Ἐξάρχου κ. Θεοφυλάκτου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἐν Λάρνακι τῇ 29. Ὀκτωβρίου 1886.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 2 1/2 ὥραν π. μ. ἀπεβίωσεν πρὸς Κύριον πάσχων ὑπὸ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ γνωστὸς ἔμπορος

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

μέλος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, ἄγων τὸ 58 ἔτος τῆς ἡλικίας του· τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ κατὰ τὴν 3 ὥραν μ. μ. ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου καὶ τοῦ κλήρου ὅλων τῶν ἐνοριῶν, παρακολουθοῦντος ἀπείρου πλήθους πάσης τάξεως· τὴν νεκρικὴν σινδόνα ἐβάσταζον κατὰ τὴν κηδείαν 4 τῶν συναδέλφων αὐτοῦ Ἐπιτρόπων, τὸ δὲ Δημαρχεῖον ὕψωσε μεσίστιον συμαίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του."

Ὁ μακαρίτης ἦτο τίμιος ἐν ταῖς συναλλαγαῖς αὐτοῦ, φιλάνθρωπος, ἐλεήμων, φίλος εἰλικρινὴς, καὶ καλὸς πολίτης· διὸ ἀπήλαυε τῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του.

Θρηνῶν τὴν στέρησιν τοῦ μεταστάντος, καὶ ἀσπασθεὶς τὸ ὕστατον τὴν ψυχρὰν ὡς τὸ πάγος τοῦ θανάτου χεῖρά του, σπένδω προσέτι τὰ θερμὰ ταῦτα δάκρυα εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐπιφωνῶν: Χαῖρε, φιλτάτη ψυχή.

Ὁ ΚΟΣΜΟΣ.

(συνέχεια καὶ τέλος)

—

Ἡ τύχη μου λοιπὸν μὲ κατέτρεχεν ἡ ἡμέρα ἔπταιε τὸ νὰ εὑρίσκω ἐνωπιόν μου τοιαύτας σκηνὰς ἀγνοῶ. Ἐν τούτοις ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκίας ἐκείνης καὶ εἰσῆλθον εἰς ἄλλην. Ἐκεῖ τρεῖς ἰατροὶ περιεκύκλουν ἕνα ἀσθενῆ κατακείμενον ἐπὶ πτερωτῶν, ὡς ἐφαίνοντο, στρωμάτων, μαλακῶν περικεφαλαίων, καὶ ἐντὸς κλίνης πολυτελοῦς, τὸν περιεποιοῦντο δὲ πολλοὶ, ἐξ ὧν μία, ἡ σύζυγός του, «προσπαθήσατε ἰατροὶ, ἔλεγε, νὰ θεραπευθῇ καὶ ὅσας λίρας θέλετε πάρτε.» Ἐξ ὅσων δὲ ἐνόησα ἐγὼ καὶ μάλιστα ἔκ τινων ψιθυρισμάτων τῶν ἰατρῶν, ὁ ἀσθενὴς εἶχε μόνον τὸν στόμαχον φορτωμένον. Μὲ τρία βήματα κατέβην τὴν κλίμακα μὲ ἀπόφα-

σιν νὰ παύσω πλέον τὰς ἐπισκέψεις, ἀλλὰ διερχόμενος πρώτινος οἰκίας ἤκουσα θόρυβον καὶ ὁ περαστικὸς μ' ἔσπρωξε νὰ εἰσέλθω νὰ μάθω τί τρέχει. Εἶδον ἐν πρώτοις τὸν εἰσπράκτορα μὲ ἕνα ζαπτιὲ οἱ ὁποῖοι ἀπήτουν δὲν ξέρω ποῖα χρήματα φόρον. Κατόπιν εἶδον ἐπὶ μιᾶς γριάθας ἐν παιδὶ ὡς ἀγγελάκι τὸ ὁποῖον ἐμάστιζεν ὁ πεθερὸς καὶ τὴν μητέρα του κλαίουσαν ἀνωθέν του, τὸν δὲ πατέρα παραπονούμενον ὅτι οὔτε διὰ ν' ἀγοράσῃ ὀλίγην κιτίνην διὰ τὸ παιδί του δὲν ἔχει χρήματα ὄχι νὰ δώσῃ καὶ φόρον. Ἀ! εἰς τοιαύτην σκηνὴν ἐτάραξεν ὅλη μου ἡχολή. «Μὰ βρὲ ἄνθρωπε, λέγω εἰς τὸν εἰσπράκτορα, ἔχεις καρδίαν ἀνθρώπου ἢ θηρίου; Δὲν βλέπεις τὴν κατάστασιν τοῦ δυστυχοῦς τούτου καὶ κατέβης καὶ σὺ σὰν τὸ διάβολον ἀπὸ τὸν Ἅδην νὰ τὸν ἐνοχλῇς; Πῶς δὲν πηγαίνεις βρὲ ἀδελφὲ εἰς τοὺς πλουσίους νὰ εἰσπράξῃς φόρον παρὰ ἐνοχλεῖς, καὶ εἰς τοιαύτην ἡμέραν, τοὺς πτωχούς;

— Πέρασε κύριε ἔξω ἀπ' ἐδῶ, μὲ ἀπαντᾷ, καὶ δὲν εἶνε ἔργον ἰδικόν σου. Ἐγὼ τὸ χρέος μου κάμνω. Εἰς τοὺς πλουσίους δὲν πηγαίνω διότι ὁπότε καὶ ἂν τοὺς ζητήσω τόν φόρον ἀμέσως μοῦ τὸν δίδουν.

Ὦ! τοῦτο ἦτο βαρύ. Δὲν ἐβάσταξα. σηκώνω τὸ χέρι καὶ τοῦ καταβάζωμίαν... πιστεύω ὅτι ἕως τώρα θὰ βλέπῃ 'ς τὸν οὐρανὸν κομίτας. Γυρίζει κ' ἐκεῖνος τὸ παστοῦνί του, καὶ τὴν καταφέρει, καὶ φαίνεται ὅτι κατήρχετο καλὰ, ἀλλὰ μόνον τὸ καπέλλον μου ἥρπασε. Τὸ ῥίπτω ς' τὰ τέσσαρα. Μὲ ἁρπάζει ὁ ζαπτιὲς ἀπὸ τὸν σάκκον. Διὰ μιᾶς περιστροφῆς κατώρθωσα καὶ τὸν σάκκον νὰ σχίσω καὶ ἀπὸ τὸν ζαπτιὲν νὰ ἀποσπασθῶ. Τρέχω, ἐγὼ ἐμπρός καὶ ὁ ζαπτιὲς ξωπίσω. Μετὰ πέντε βήματα γλυστρῶ, καὶ σηκόνομαι μονοὰνδαλος. Τρέχω καὶ πάλιν καὶ κολλᾶ καὶ τὸ ἄλλο μου παποῦτσι μέσα εἰς τοὺς πηλοὺς ἔξωθεν τοῦ Δημαρχείου. Ἐλεύθερος πλέον τρέχω καὶ μετὰ πολλὰς περιστροφὰς νά με ἐμπρός σου ὡς μὲ βλέπεις.

Ἔλα τώρα σὲ παρακαλῶ εἰπέ μοι ἔχω δίκαιον νὰ βλασφημήσω εἰς τὸν Θεὸν διὰ ἕνα τέτοιον ἀτελῆ κόσμον ἢ ὄχι; Ὁ εἷς νὰ λυπᾶται ὅτι μένει ἀτελὴς ἡ πολυτέλειά του, καὶ ὁ ἄλλος νὰ κλαίῃ ὅτι δὲν ἔχει φόρεμα. Ὁ εἷς νὰ λυπᾶται ὅτι δὲν ἔχει ὄρεξιν νὰ φάγῃ καὶ ὁ ἄλλος νὰ κλαίῃ διότι δὲν ἔχει φαγί. Τὸν ἕνα νὰ περιποιῶνται μὲ λίρας οἱ ἰατροὶ διότι ἐφόρτωσε τὸν στόμαχόν του, καὶ ὁ ἄλλος νὰ μὴ ἔχῃ νὰ ἀγοράσῃ κιτίνην. Διὰ τὸ χρέος τοῦ πτωχοῦ νὰ μὴ περιμένουν, καὶ διὰ τὸ χρέος τοῦ πλουσίου νὰ ἀδιαφοροῦν:

Δὲν ἔχω δὲ δίκαιον νὰ ἐλεεινολογήσω καὶ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἐνῷ ξεύρουν ὅτι μεταξύ των εὑρίσκονται τόσαι δυστυχίαι, καὶ δύνανται χωρὶς νὰ ζημιωθῶσί τι, οὔτε νὰ μείνωσι παρὰ κάτω ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν ἐκείνην, νὰ δώσωσι καὶ εἰς τὸν δυστυχῆ ἐκεῖνον τὸ ἀναγκαῖον, καὶ ὅμως δὲν τὸ κάμνουν; Ὁ εἷς ἀσθενεῖ ἀπὸ τὴν πολυφαγίαν καὶ ὁ ἄλλος νὰ ἀποθνήσκῃ ἀπὸ τὴν πεῖναν. Ὁ εἷς νὰ ἐξοδεύῃ εἰς τὰς πολυτελείας δεκάκις περιττὰ παρ' ὅσα τὸν ἀναγκαιοῦν νὰ ἐνδυθῇ καὶ ὁ ἄλλος νὰ εἶνε γυμνός. Ἂχ Ἅδη! Ἅδη! Πότε θὰ γνωρισθῶσιν αἱ ἀληθεῖς Χριστιανικαὶ ἰδέαι σου.

«Φιλὸς»

Σ. Σ. Ἀπατᾶσαι φίλε μου ἐὰν νομίζῃς ὅτι ὁ Θεὸς κατέρχεται τόσον χαμηλὰ ὥστε νὰ σκέπτεται καὶ περὶ ἴσης διανομῆς τοῦ πλούτου. Ἀπατᾶσαι ἐὰν φρονῇς ὅτι τὸ ἄδικον εἶνε δυνατὸν νὰ προνοῇ πέρὶ πράγματος τόσον ὑλικοῦ οἷον ὁ πλοῦτος ὁ ὁποῖος δυνατὸν νὰ ἀποκτηθῇ τόσων δι' ἐντίμων ὅσον καὶ δι' ἀτίμων μέσων. Ὁ Θεὸς καθὸ δίκαιος ἐδωρήσατο τοῖς ἀνθρώποις πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου νὰ δύνωνται ὅλοι νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἐξ ἴσου, τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν, ἡ δ' ἀληθὴς εὐδαιμονία δὲν ἀποκτᾶται οὔτε διὰ τῶν πολυτελειῶν οὔτε διὰ τῶν ποικίλων τροφῶν. Βεβαιώσου φίλε μου ὅτι πλειοτέραν ψυχικὴν στενοχωρίαν καὶ σύγχυσιν αἰσθάνεται ὁ πλούσιος ὅταν τὸν λείπῃ τι ἀσήμαντον παρ' ὅσην ὁ πτωχὸς ὅταν δὲν ἔχῃ καὶ τὸ ἀναγκαῖον. Ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία εἶνε ἡ ἥσυχος συνείδησις καὶ ἡ ψυχικὴ ἐκείνη ἀγαλλίασις ἣν αἰσθάνεταί τις πράττων τὸ καλὸν, καὶ ἐκπληρῶν πιστῶς τὰ πρὸς τοὺς ὁμοίους του καθήκοντά του. Τοῦτο δὲ εἶνε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατορθοῦται τόσον διὰ τοῦ πλούτου ὅσον καὶ χωρὶς τούτου. Σκέφθητι λοιπὸν, πλούσιος, δυνάμενος εὐχερέστερον νὰ ἐκπληροῖ τὰ τοιαῦτα καθήκοντά του καὶ ὅμως μὴ ἐκπληρῶν αὐτὰ, ἂν ἦτε δυνατὸν νὰ ἀπολαύσῃ ἀληθους εὐδαιμονίας.— Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι μὲ ἠνάγκασες νὰ γίνω καὶ θεολόγος.

Ἀξιότιμε Συντάκτα τῆς Σάλπιγγος.
(Αἰγιαλούσῃ 19 Δεκεμβρίου 1886.)

Ἐν Αἰγιαλούσῃ ὑπάρχει μυστική τις φατρία κλεπτῶν, ἥτις καταμαστίζει τοὺς δυστήνους κατοίκους, καὶ ἡ ὁποία συνίσταται ἐκ τεσσάρων μελῶν καὶ ἀρχηγοῦ τινος οἵτινες κατ' ἀρχὰς μὲν ἀναιδῶς καὶ ἀσυνειδήτως ἔτεμνον τὰς σοδὰς καὶ τὰ ὦτα τῶν ζώων τῶν ἐγχωρίων χάριν ἐκδικήσεως, ἐπὶ τέλους ὅμως ἤρχισαν ν' ἀνοίγωσι τὰς οἰκίας μὲ μεγάλην ἐπιδεξιότητα, ἕως οὗ συνελήφθησαν ἐπὶ κλοπῇ α μέλη, ἅτινα καὶ ἐφυλακίσθησαν. Τὰ λείψανα ὅμως τῆς φατρίας ἐκείνης ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι τὰς κλοπάς. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν τῷ καφενείῳ τοῦ Χριστοφῆ παπᾶ Ἰωάννου ἐν ᾧ ἦσαν πολλοὶ τῶν ἱερέων καὶ προϊσταμένων, εἷς θεωρούμενος ὡς κλέπτης ὀνόματι Μιχαὴλ Γεωργαλλᾶ, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ζ. Παπαδοπούλου, ἐὰν ἦτο καὶ ἐκεῖνος μεταξὺ τῶν κλεπτῶν οἵτινες τοῦ εἶχον κλέψῃ μίαν αἶγα ἐγερθεὶς παραχρῆμα ὁ ἄγριος οὗτος, ἐτραυμάτισε τὸν Ζ. Παπαδόπουλον εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρὸν ἐπικινδύνως. Πιστεύω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρὰ τὸν νόμον εἰς αὐτὸν, διότι ἡ διαγωγή του εἶνε αἰσχίστη.

Εἷς αὐτόπτης.

Κύριον Δημαρχεῖον (Λάρναξ 3 Ἰαν. 87)

Φέρε νοῦν 'ς τὴν κεφαλήν σου πλέον. Ἄνοιξε λιγουλάκι τὰ μάτια σου καὶ τ' αὐτιά σου νὰ ἀκούσῃς τί λέγει ὁ κόσμος διὰ τὴν εὐγενείαν σου.

Λάβε πρόνοιαν διὰ τὰς Μαγδαληνὰς αἵτινες μᾶς κατέστρεψαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ μᾶς καταστρέφουν τοὺς νέους. Λάβε πρόνοιαν σὲ λέγω διὰ τοιαῦτα πράγματα τὰ ὁποῖα προξενοῦν τοιαύτην καὶ ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν καὶ τὸ μεγαλείτερον δυστύχημα σωματικὴν βλάβην καὶ καταστροφήν. Δὲν πρέπει νὰ περιμένῃς νὰ σοῦ φωνάζουν αὐτὰ καθ' ἑκάστην· ἀλλὰ τί νὰ πῇς;

«Κυψέλη»

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Κουρεύς τις ἐν Παρισίοις ἐνῷ ἐξυράριζέ τινα, προσεβλήθη ὑφ' ἧς ἔπαγε παραφροσύνης καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ξυριζόμενον μιᾶν γιὰ πάντα ἀπὸ συνεχῆ ξυρίσματα. Εἶνε λοιπὸν ἀναγκαῖον τὸ σύστημα τῶν κουρέων τὸ νὰ ἦνε λάλοι. Ἐκ τῆς ἐκτεταμένης ὁμιλίας δύνατα; τις πρὶν ξυρισθῇ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς διανοητικῆς θέσεως τοῦ κουρέως.

— Λαίμαργος ἔλεγε: Τόσα πράγματα ἔγειναν διὰ τοῦ ἀτμοῦ· πῶς δὲν εὑρέθη καὶ τρόπος νὰ τρώγωμεν διὰ τοῦ ἀτμοῦ;

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ὅ ὄνομα λαμβάνω πρὶν ἔτι γεννηθῶ
αὐτὸ ἀλλάττω πάλιν εὐθὺς ὡς γεννηθῶ,
ἴσως κατόπιν μὲ ἰδῇς
πλὴν σήμερον ὦ φίλε εἰς μάτην προσπαθεῖς.

Πρόβλημα ἀριθμητικόν.

Ἀλώπηξ εὑρίσκεται εἰς 72 ἁλμάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ λαγωνικοῦ, καὶ κάμνει 9 ἅλματα καθ' ὃν χρόνον ὁ κύων κάμνει 5. Ἀλλὰ 9 ἅλματα τοῦ λαγωνικοῦ ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 7 τῆς ἀλώπεκος. Ζητεῖται μετὰ πόσα ἅλματα ὁ κύων θὰ προφθάσῃ τὴν ἀλώπεκα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασὶα ἄπισσα τὸ γαλ.	γρ.	140—155
» συνήθη	»	110—150
» κόκκινα	»	80—120
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ παράδ.		60
σταφίδες ξηραὶ »	»	55
» βρασταὶ	»	48—50
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χαλ. κατ.	γρ.	115—116

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλαβάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω Κυριακίδης.—Ἐν Ἀμπέλῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τριμύθῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἡλιάδης διδάσκαλος Λιοναρίσσου.—Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καΐρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λεΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»